

Протокол

№

гр. София, 01.04.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2227** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 13.30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – А. О. Е., редовно призована, явява се лично и с адв. П. и адв. Й., с пълномощно по делото.

Адв. П. – В залата сме довели преводач, който моля да бъде назначен на доверителката ми, тъй като тя не знае български език.

ОТВЕТНИКЪТ – Директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР, редовно призован, представлява се от юрк. Ч. и юрк. П., с пълномощно от днес.

За СГП не се явява прокурор.

СЪДЪТ намира, че за осигуряване правото на защита, на жалбоподателката следва да бъде назначен преводач с оглед на което и на основание чл. 14, ал. 2 АПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

Пристъпва към снемане самоличността на явилия се преводач: З. К. Ш., която представя ЛК №649625421 от 17.09.20 г. на МВР – С., български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните, без заинтересованост от изхода на делото. Обещава да даде верен и точен превод.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290, ал.2 НК, заяви:

Преводачът З. К. Ш. разпитана каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290, ал.2 от НК. О. да дам верен и точен превод.

Жалбоподателката /чрез преводача/: Нямам проблем с разбирането на превода и не възразявам по назначаването на преводач.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА на основание чл.14, ал.2 АПК З. К. Ш. за преводач от и на английски език на жалбоподателката по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка /АП/, постъпила в АССГ на 08.03.22 г.

Адв. П. - Поддържам жалбата. Изпълнили сме указанията за внесена ДТ. Моля в днешното с.з., с оглед установяване на нашите твърдения да допуснете до разпит двама свидетели при режим на довеждане и лично изслушване на жалбоподателката. Да се приемат доказателствата към административната преписка, не ги оспорвам. Други доказателства няма да соча.

Юрк. Ч. - Оспорвам жалбата. Да се приемат писмените доказателства представени с преписката, същата е в цялост. По отношение на двамата свидетели не разбрах, защо ще се разпитват. Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата намира, че следва да приеме доказателствата от АП. На основание чл. 159, ал. 2 от ГПК следва да бъде допуснат само един от поисканите от процесуалните представители на жалбоподателката двама свидетели, тъй като са за идентични обстоятелство

По изложените съображения, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към жалбата писмени доказателства и доказателствата от АП, постъпила в АССГ на 08.03.22 г.

Введе свидетеля на жалбоподателката в залата и пристъпи към снемане на неговата самоличност:

М. Г. Ж. С., който представя ЛК №[ЕИК], неосъждан, съпруг на жалбоподателката, без дела и родство със страните.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК за лъжесвидетелство, заяви: Свидетелят М. Г. Ж. С., чрез преводача З. К. Ш., разпитан каза: Известна ми е наказателната отговорност по чл. 290 НК. Съгласен съм да свидетелствам. О. да говоря само истината.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на свидетеля.

На въпроси на съда, свидетелят М. Г. Ж. С. разпитан каза чрез назначения по делото преводач: От 2018 г. познавам съпругата си, запознахме се на парижкото летище. През 2018 г. се запознахме, но след това започна ситуацията с Covid епидемията и не сме

имали контакти, не можехме да пътуваме и да се виждаме. През 2021 г. дойдох, за да се видя с нея тук в България. В периода 2018 г. – 2021 г. контактувахме през социалните мрежи. Контактувахме колкото се може по-редовно, не по график, но винаги когато имахме възможност. Редовно контактувахме. Гражданският брак сключихме на 09.09.21 г., тук в С.. Аз дойдох още през юни 2021 г. и тогава се видяхме, това ни беше като второ виждане „очи в очи“ и си станахме съвсем близки. Тогава реших, че ми е време да се задомя, обичам семейния живот и съм почти на 30 години. Същност аз бях в П.. Тогава имахме нает апартамент и живеехме съвместно там в П.. През м.септември, когато се оженихме, се преместихме в С. да живеем. Аз взех решението за брак през м.юни 2021 г. Нейният брат и сестра ми ни бяха свидетели. Те се познаваха още предварително, не лично, но през социалните медии. След сключване на брака имахме апартамент в С., но през януари се преместихме в друг апартамент, който и по настоящем ползваме. От септември до януари аз пътувах по работа. Всеки месец се прибирам в България. Моите ангажменти, естеството на работата ми е такова, че работя с агенции, които ме наемат, но чак толкова много не отсъствам. Мога да имам ангажменти за 4 - 5 дни, но след това се връщам. Всичко зависи от натовареността на графика. Аз съм подписал договор и не мога да отсъствам от ангажиментите, а договорът е сключен преди сключване на брака.

На въпроси на адв. Й., свидетелят М. Г. Ж. С. разпитан каза чрез назначения по делото преводач: Съпругата ми е лекар. Не може без съответните документи да работи като лекар. Източникът на доходи за семейството ни са единствено от мен. Планирам да живея със съпругата ми в България.

Юрк. П. и юрк. Ч. /поотделно/: Нямаме въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ свидетеля от залата.

Адв. П.: Не поддържам искането за друг свидетел.

СЪДЪТ прекъсва съдебното заседание в 14.02 ч., с оглед графика на съдебното заседание на 01.04.2022 г.

СЪДЪТ възобновява съдебното заседание в 14.15 ч.

Жалбоподателката /чрез преводача/: Дойдоха двама души цивилни - мъж и жена и ми поискаха документите. Аз им предоставих моите лични документи и след това ми зададох въпроса: „Къде е съпругът ми?“, говореха на английски език. Аз им казах, че мъжът ми е навън (out), в смисъл, че той не е тук като имах предвид, че е извън България. Беше на 02.02.22 г. Представиха ми документи, че са от полицията. Не, не влязоха в жилището. Когато те дойдоха и ме попитаха къде е съпругът ми, аз не разбрах какво точно ме питат, казах че е навън (out). Това беше единственият въпрос, който ми зададох.

Юрк. Ч. към жалбоподателката /чрез преводача/ – Ние заедно взехме това решение. Още през периода юни - август решихме да се установим в България. Неговата работа го задължава да пътува доста, но аз тук завършвам Медицинския университет в П., затова желая да се установя и да работя като лекар тук в България. Завършила съм, но първа ми предстои специализация. Желая да съм хирург. Ако трябва да се местя на друго място и да си завърша специализацията означава, че трябва отново да държа приравнителни изпити, а това усложнява и забавя процедурата.

Жалбоподателката /чрез преводача/: Когато беше това интервю в имиграционната

служба ме разпитваха за естеството на работа на съпруга ми, който е диджей и очевидно пътува доста. Той ходи и пътува доста, за да си върши работата, но така или иначе се връща. Той не може всяка седмица да се връща, защото е много скъпо. Така или иначе той осигурява съответните средства за нашия живот, тъй като за момента аз не осигурявам пари. В момента разчитаме единствено на неговите пари. На английски език си говорим. Обаждаме си се по телефона, през социалните медии, чрез W. контактуваме. Той ми каза да потърся и да избира апартамент. След като го избрах, той ми изпрати пари за депозит и за наем. Имаме приятели в България – Д., той е наш приятел и в момента е пред залата, беше дошъл да бъде свидетел. Познавам го от преди 4 години, когато го срещнах в С.. Той има етно-ресторант – африкански, който често посещаваме. Моят брат е тук, той също беше с идеята да бъде свидетел, той живее в К.. Брат ми дойде през юли, за да се запознае с бъдещият ми съпруг, иначе живее в К.. Други двама от братята ми са във Великобритания, а родителите ми са в Н.. На гражданския брак присъстваха други трима приятели. Партито беше в индийски ресторант в С..

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Няма да сочим други доказателства.

СЪДЪТ, с оглед липсата на други доказателствени искания, и като счете делото за изяснено от фактическа и правна страна,

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО НА СПОРА.**

Адв. П. – Моля да отмените издадения отказ за пребиваване на жалбоподателката като неправилен и незаконосъобразен. Видно от събраните по делото доказателства, приложени към АП, намираща се в кориците на делото, става ясно, че има две докладни записки. Едната е от проведеното интервю, където в заключение административно решаващия орган е приел, че действително бракът е истински, не е сключен с цел единствено пребиваване. Моля да не кредитирате докладната записка, последната, която е депозирана от двама служители към Дирекция „Миграция“ след проведено посещение на адреса, който е посочила нашата жалбоподателка в [населено място], [улица], тъй като видно от нейното съдържание е, че не става ясно коя свидетелка е разпитана, поне не са посочени имена, която е казала, че не е виждала мъж освен А.. Считаю, че същите не са изпълнили изискуемите в закона предпоставки да съберат по един безспорен и категоричен начин данни, дали лицата живеят постоянно в съпругески отношения, тъй като даже не са и гледали, дали има лични вещи на нея, на мъжа й. Същите не са влезли, даже не са и надникнали в апартамента. Обстоятелството, което само на база едно изречение са посочили, че тъй като жалбоподателката е казала, че е навън или извън апартамента и ще се прибере, считам за несериозно и неоснователно, изцяло в нарушение на правата на доверителката ми. Не може да се черпи информация по един категоричен начин, че това е причина на нашата жалбоподателка да не се даде статут. Предвид събраните днес гласни доказателства и най-вече, Ви моля предвид вашето лично впечатление и вътрешно убеждение от разпита на двамата съпрузи стана ясно, че те наистина са сключили граждански брак с цел да създадат едно семейство. Нашата доверителка е завършила Медицински факултет и желае да остане, поради което считам, че не е пречка и не се изисква от закона за придобиване на постоянен или временен статут за ненапускане

жилището или пределите на страната, тъй като същата е гражданка, сключила брак с гражданин на ЕС. Моля да отмените отказа и да върнете АП за продължаване по нашето заявление за издаване на статут на жалбоподателката.

Адв. Й. – Създаде се впечатление и се зададоха въпроси относно това, какъв е мотивът на съпруга на жалбоподателката да остане в България и то при факта, че ако същата е имала желанието да остане в рамките на ЕС при наличието на двама братя, които са във Великобритания, на трети брат, който е в К. и със законен статут, тя да не се възползва от друга по-уредена държава, а има желание да остане в България, включително съпругът ѝ да си издаде българска лична карта като член на ЕС предвид възможността, която П. му предлага. Аз считам, че заключението на нашите колеги от Дирекция „Миграция“ е неправилно, че бракът е сключен с цел заобикаляне на закона. В тази връзка има достатъчно допълнителни косвени доказателства, които сочат на трайното непоколебимо желание на жалбоподателката и нейния съпруг за реалното живеене и реално сключен брак и единствено неговата трудова ангажираност, която изисква често пътуване, е довела до това малко по-различно тълкуване на техните семейни взаимоотношения. Тепърва, те биха се изграждали, тъй като са от скоро в граждански брак, биха се изграждали, биха изтиковали своя семеен живот и считам, че следва да им бъде дадена тази възможност да останат да живеят и работят в РБ. Касае се за лице, което не търси социално подпомагане, не е емигрант, а завършил студент медицина в РБ, който желае и иска да остане да работи в РБ. Повечето наши студенти, които са завършили, искат да емигрират в чужда страна, но това е лице, което желае да работи и да помага на нашата държава. Моля да отмените отказа.

Юрк. Ч. – Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Същата е издадена е от компетентен орган. Относно кредитирането на представените докладни записки считам, че административният орган в първата докладна записка, която обективира проведените интервюта в своето заключение казва, че не може да бъде направено окончателно заключение дали бракът е фиктивен или не. За това същият е предприел друг способ, а именно посещение на адреса, който лицето е заявило, че ще пребивава, тоест семейството е заявило, че ще пребивава. Видно и от посочените доказателства съпругът на чужденката не е бил по времето на твърдяното пристигане в РБ, а именно месец юни, когато той заяви, че е пристигнал за първи път в РБ. Това се потвърждава и от факта, че същият има първо влизане в РБ на 17.08.21 г. – два месеца след твърдяното идване в РБ. На следващо място считам, че изразеното в отказа за предоставяне на пребиваване на РБ напълно кореспондира с втората докладна записка от извършената проверка на служители на Дирекция „Миграция“ на 02.02.22 г., а именно, че съпругът не е бил в страната, когато е извършена проверка. Същото се потвърждава отново и е приложено към справка за пътуване на чужд гражданин, от която е видно, че същият е напуснал пределите на РБ на 25.01.22 г., и оттогава до издаването на процесната заповед за същия не е регистрирано влизане. Това кореспондира и със следния факт - португалският гражданин не се е установил трайно в РБ, а и преди това, преди датата 29.09.21 г., същият по никакъв начин не е пребивавал или да е видно да е желал да пребивава на територията на РБ. Считам, че от всички факти събрани по делото е налице факта, че може да се направи обосновано предположение във връзка с чл. 12 от Закона за влизането и пребиваването на граждани на ЕС, че бракът е сключен само и единствено с цел получаване на право на пребиваване на чужденката. Моля да постановите решение, с което изцяло да

потвърдите процесния отказ като правилен и законосъобразен съобразно всички наведени, събрани гласни и писмени доказателства. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

Юрк. П. – Присъединявам се към казаното от колегата.

Адв. Й. /реплика/ – Относно справката от гранична полиция, Вие сте виждали такива справки, в които е отбелязано, че след приемането на РБ в ЕС на 01.01.2007 г. тази справка не може да бъде актуална или точна, тъй като не всички влизания или излизания се регистрират. Същите се регистрират въз основа преценка на риска на граничния служител. В тази връзка считам, че не може да се позоваваме на факти, които са отразени в тази справка, след като самата гранична полиция дава данни, че тя е непълна или неточна след тази дата.

Адв. П. – Неправилно е твърдението на ответната страна, че не са събрани доказателства, че съпругът на нашата жалбоподателка трайно желае да се установи в България. Напротив българската гражданка, наемателка, която лично се е обадила в „Миграцията“ и е казала, че не са си платили ток, вода, договора, там е живяла и А., и съпруга ѝ на адреса в Студентски град, където лично дамата се е обажда. Има докладна записка и казва, че си оттегля и иска да развали договора. Единственото доказателство, което считам, че не може да бъде основание за отказ е да звъннат на звънеца и да питат къде е без да направят справка, действително по закон живеят ли съвместно или не.

Юрк. Ч. – Като държава членка на ЕС, РБ съблюдава всички права и свободи, и свободно пътуване на европейски граждани, като такива дори и българските граждани подлежат на постоянен граничен контрол, в който са отразени всички наши влизания и излизания. Твърдението за справка на гранична полиция считам за неотнормимо в случая, тъй като това е справка направена от информационните масиви.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

За извършен устен превод в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводача в размер на 100 лв. от бюджета на съда, за което се издаде РКО.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.41 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: